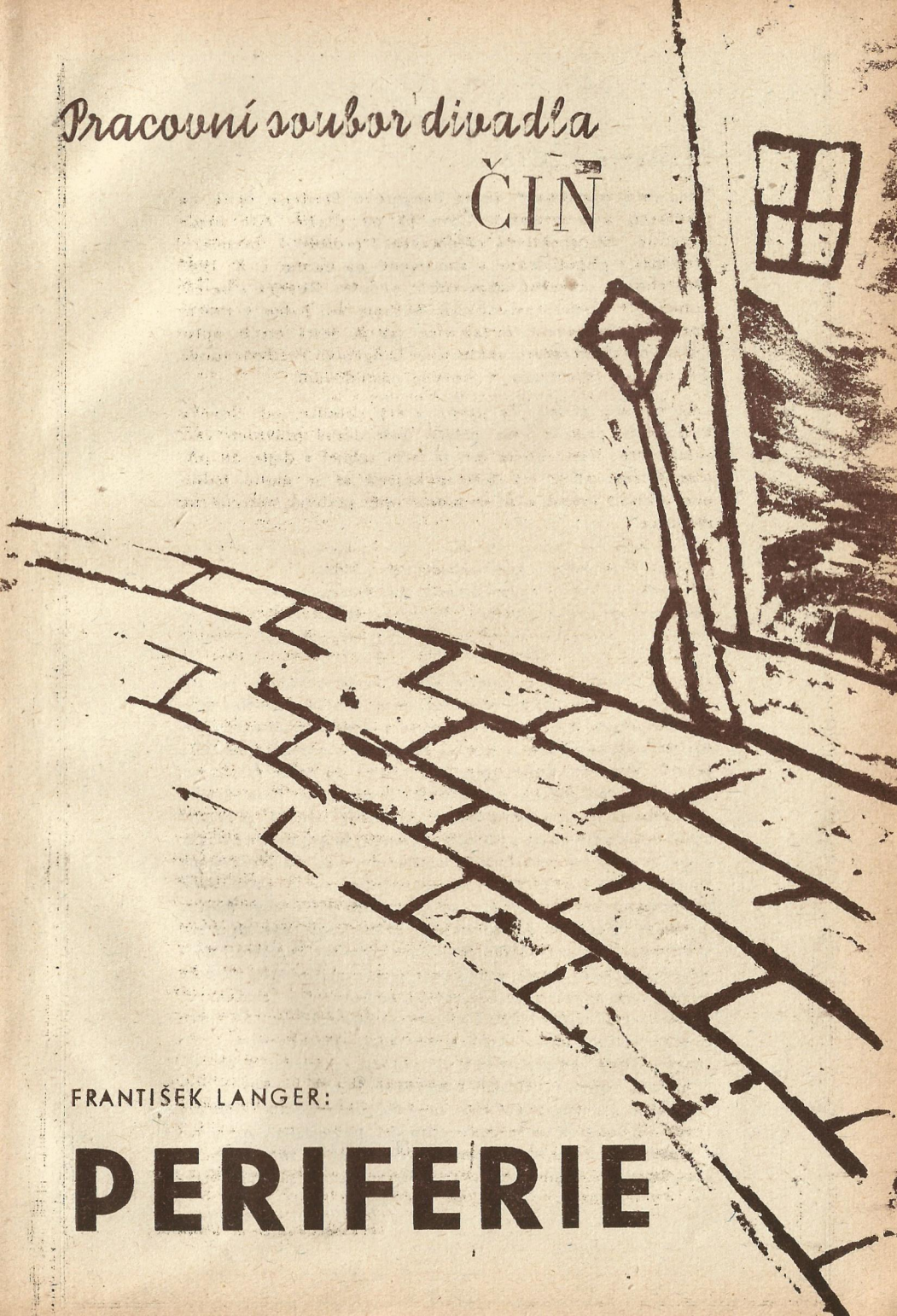

Pracovní soubor divadla

ČIN

FRANTIŠEK LANGER:

PERIFERIE

Periferie v „ČINU.“

Není jistě nezajímavé, že se Langerova Periferie ocitá na plakátech a programech Činu již po druhé. Ale nejde o žádné retrospektivní představení, protože k premiéře, přes měsíc připravované a stanovené na datum 1. X. 1940 pro tehdejší censurní zákaz vůbec nedošlo. Rovněž z herců, hrajících v prvním nastudování, nehraje ani jeden v našem dnešním představení. A tak více, jak po šesti letech, uplynulých od doby zákazu, zařazujeme Langerovu Periferii znovu do našeho repertoáru v novém nastudování.

„Až vy jste přišel. Vy první, který chodíte od člověka k člověku, protože vaše prostá duše nezná právních cest a žadoníte: Vyslechněte mě, já jsem zabíjel a dejte mi přirozený trest ať je má duše spokojená, ať se mohu jednu noc v klidu vyspat a ať se mohu opět podívat smířeně na své ruce.“

Zde někde je nutno se začíst do Langerovy Periferie, chceme-li se dobrat jejího skutečného jádra.

Periferie je hra o touze člověka po spravedlnosti.

Periferie je hra o člověku, který zabil a který touží po trestu, po rozsudku, který by dal jeho trýzněnému svědomí rozřešení.

Langer napsal hru se dvěma konci, či lépe řečeno, Langer napsal hru a po jejím provedení a po ohlasu tohoto provedení připsal konec nový. Nejde zde však o ústupek veřejnému mínění, ale o novou inspiraci, o nalezení nového řešení. V prvním konci (patnáctý obraz) po radě soudcové, aby zabil ještě jednou a pak až bude po tomto činu souzen a odsouzen, bude vlastně pykat za vraždy obě, dá se Franci vyprovokovat Annou a po jejím přiznání, že mu byla nevěrná, ji zabije a při zatčení dochází konečného smíření. Nehrajeme tento konec, i když víme, že se ochuzujeme o rafinované postavenou katastrofu dramatu, silného jevištního účinku. Nezdá se nám dosti logickým léčit ránu ranou. Vykoupit své svědomí, zatížené zločinem, novým zločinem. Škrtnáme i prolulou Franciho scénu u motocyklu na místě činu, protože je pro naše pojetí zbytečná svým subjektivním záznamem Franciho touhy po sdělení a nikoliv po spravedlnosti. Škrtnáme dvě, tři figury i motiv Anniny nevěry, to vše, abychom se co nejvíce dostali ke dření hry a obnažili tak její vlastní problém. V našem konci, v druhém Langerově konci, se Franci setkává s právem, které mu za jeho vinu určuje náležitý trest, ale setkává se se spravedlností netrestající, chápající a tímto poznáním slaví Franciho duše veliký svátek smíru. Langerovi bylo vždy kritikou vytýkáno, že nedosahuje tech-

(Pokračování na 4. straně)

Druhá premiéra deváté sezony!

FRANTIŠEK LANGER:

PERIFERIE

Hra o dvanácti obrazech

Režie: Štěpán Skalský - Výprava: Otakar Skalský

Líči: J. Čermák - Svítí: M. Zvěřina

O S O B Y :

Franci	Oldřich Rohlík
Anna	Eva Fojtíková
Barborka	Zdeněk Mošníčka
Tony	Frant. Bosák
Soudce	Bohumil Kučera
Pán	Jiří Hrubý
Paní	Karla Čechová
Služka	Eva Vavrušková
Strážník	Bohumil Zeman
Komisař	Jindřich Narenta

nickým zpracováním činnosti svých vlastních námětů. I nedávný ohlas Periferie provedené Horáckým divadlem (hrán první konec) v Praze v Disku se tohoto problému dotkl (Kárnat - Mladá Fronta).

Chtěli bychom dokázat druhým provedením, že tomu tentokrát tak není, i když jde o problém zdánlivě oddiskutovaný. Jsme pouze ochotníci, od režiséra až k poslednímu herci a počítáme i s výtkou, že jsme si vzali na sebe úkol, jehož splnění není v našich silách. Na to chceme odpovědět, že jen obtížné úkoly nás mohou vychovat ještě k obtížnějším. Nechceme si hrát na divadlo, ale chceme si zahrát divadlo z čisté radosti a touhy po sdělení požitků, dotýkajících se problémů, které zajímají nás všechny, problémů, jejichž řešením se chce zabývat i divadlo ochotnické.

Štěpán Skalský

Obuv vycházkovou,

luxusní, sportovní

zhotoví Vám přesně dle míry

HORKÝ MILOSLAV

ZKOUŠENÝ MISTR — OBUVNÍK

Telefon 541-68

PRAHA XII, RADHOŠŤSKÁ 3

„UVA“,

obchodní centrála umělecké výroby,
z. sp. s r. o. Praha II, Spálená č. 55

Telefon 214-34

Malby pokojů

provádí firma

J. SLABIHOUDEK

Praha XII, Šafaříkova 3 - Telefon 513-16